

години съществуват над 60 ромски организации, и техният брой постоянно нараства. С подкрепата на югославската държава се организират различни, главно културни мероприятия (цигански ансамбли, фестивали), издават се книги и списания на ромски език, започват ромски телевизионни и радио-предавания (в Косово). През 1986 г. съществуващите ромски сдружения се обединяват в *Съюз на дружествата на Ромите в Югославия*.

Югославското ромско движение излиза бързо и на международната сцена. Делегация от Югославия взема активно участие в *Първия световен конгрес на циганите*, състоял се през 1971 г. в Лондон. Присъстват представители от 8 страни, от които само 2 от Източна Европа (Югославия и Чехословакия). За почетен председател на конгреса е избран Слободан Берберски, и на него се основава *Международният Ромски съюз (International Romani Union)*, а самият Слободан Берберски става първият президент на световната ромска организация. Според документите от конгреса (непубликувани в пълния им обем) като една от основните задачи на новосъздадената организация е посочено, че трябва да се пропагандира в цял свят примерът на Югославия като държава, образец в своята политика по отношение на ромите. Даже приетото на този конгрес знаме на ромите е в два варианта – в ‘официалния’, широко известен вариант, в центъра на синьо-зеленото знаме е старо-индийската чакра, а в предназначения за Източна Европа вариант на знамето освен чакрата е включена и червена петолъчка.

Подкрепата на Югославия към международното ромско движение продължава под различни форми. През 1974 г. в Чандигар, Индия, е проведен *Първия световен фестивал на циганската култура*, а делегация от участниците във фестивала (главно роми от Югославия) е приета от министър-председателя Индира Ганди. Тази среща е организирана чрез каналите на югославското Външно министерство по линия на Движението на необвързаните, в което по това време Югославия и Индия имат водещи позиции.